

Mirakels gebeuren echt!

Ik had het plan om aan de lenteschoonmaak in de slaapkamer te beginnen. Ik wou daarbij eerst zowel de matrasbeschermer als de gordijnen een wasbeurt geven. En natuurlijk wou ik beiden tegen de avond droog, zeker die tweedelige matrasbeschermer die niet in de droogkast mag.

Dilemma van de huisvrouw: hoe dat zo efficiënt mogelijk organiseren?

Ik had al de helft van die beschermer in mijn wasmachine geduwd en in gang gezet, maar plots bedacht ik me: het zou beter zijn om in de plaats daarvan de gordijnen erin te steken en ondertussen met de beide delen van de matrasbeschermer (die aan elkaar gekoppeld met een ritssluiting perfect rond de matras passen) naar de wasserette in mijn buurt te trekken. Daar kon ik immers de grote 12 kg machine gebruiken voor beide delen samen en dat zou veel sneller klaar zijn. Zo gezegd zo gedaan, ook al was die ene helft ondertussen al nat geworden en dreigde het hele wasproces een boeltje te worden!

Maar nu begint het verhaal pas echt: ik ga slechts een keer per jaar naar die wasserette en het systeem was nu blijkbaar vernieuwd. Ik keek rond, las de vele instructies op de muur en rommelde ondertussen wat met de was en met mijn handtas zonder er bij stil te staan. Ik zocht vooral uit hoe ik het nu juist moest aanpakken. Bon, was ingeladen, product ingedaan, programma gekozen....

Ik wil geld in de machine stoppen en paf...mijn portemonnee zit niet in mijn handtas. Oei oei oei! Ik schiet in paniek, laat de was aan zijn lot over en rij snel naar huis.

Een dag eerder had ik nog in Colruyt cash betaald aan de kassa. Thuis gekomen begon ik als een sneltrein door al mijn spullen te racen en ondertussen was Andy ook juist thuisgekomen van een pijnlijke tandarts visite notabene. Geen medelijden, hij moest direct mee helpen zoeken maar o wé, wij vonden niets. Als een kip zonder kop rende ik verder naar verschillende plaatsen in ons huis waar de portemonnee eventueel zou kunnen terecht gekomen zijn na de shopping van de dag voordien.

Ondertussen riep ik naar Andy dat hij de gordijnen die in mijn eigen wasmachine gewassen waren alvast buiten te drogen moest hangen. Want ja ook dat nog, ook die matrasbeschermer in de wasserette moest echt wel dringend gewassen worden anders kon ik deze nacht niet slapen in mijn eigen bed.

Colruyt opgebeld maar niemand wist daar van iets. De politie opgebeld, "tja je moet daarvoor langskomen ". De bank opgebeld maar er was niets van de rekening afgehaald dus nog even wachten met blokkeren want anders, als het niet nodig is dan zit je daar ook nog eens mee.

"Rij onmiddellijk naar de Colruyt en kijk daar goed rond op het traject vanaf de kassa naar de parkingplaats waar je gisteren stond" commandeerde Andy me met een pijnlijk gezicht, nog versuft van de plaatselijke verdoving.

Ik was in alle staten en, raar maar waar, ik dacht vooral aan die halfnatte matrasbeschermer die ik vanavond droog nodig had om te kunnen slapen.

Snel met mijn jeepke over de puttenwegen door ons natuurwoningpark gesjeesd en eens op de grote weg kalmeerde ik uiteindelijk toch een beetje: ik zou eerst die was gaan laten draaien met de cash van Andy die ik snel uit zijn geldbeugel gegrabbeld had en dan ondertussen naar de Colruyt gaan.

Nog steeds onderweg vroeg ik zoals gewoonlijk "hierboven" om hulp en ik kreeg als antwoord door dat mijn portefeuille ergens veilig was. Dat om hulp vragen is een ritueel dat ik bij problemen toepas en eerlijk gezegd, het werkt echt wel! Maar nu dacht ik toch bij mezelf dat het deze keer niet klopte. Ik moet bestolen geweest zijn na mijn shopping in de Colruyt, dat stond als een paal boven water voor mij!

Terug in de wasserette aan mijn 12kg machine gearriveerd.....zag ik daar toch niet voor mijn ogen, ja warempel, daar, bovenop de hoge machine, daar lag ...mijn enige echte unieke rode Mozart portemonnee (ik had hem op een vakantie in Salzburg gekocht) te blinken. Je had een trapje nodig om daar bovenop het wasproduct in te doen en vlak daarnaast...lag mijn schattige portefeuille rustig op mij te wachten.

"Oef oef oef, dankjewel universum" zeg ik dan altijd weer, dolblij dat mij ook nu weer veel miserie bespaard gebleven is.

Eind goed al goed want, dankzij het milde zonnetje is die matrasbeschermer 's avonds mooi proper en vooral droog rond mijn matras geraakt...in een bovendien ook nog eens compleet schoongemaakte slaapkamer. (Ja als een mens blij is dan gaat alles plots veel sneller vooruit!).

De moraal van mijn belevens: Diane hoe sneller dat je je kalmte in zo'n situatie terugvindt...hoe sneller ze je van hierboven uit (zoals ik het altijd tegen mezelf zeg) kunnen helpen met de oplossing/duiding! En dat ze me helpen, daar sta ik steeds opnieuw weer verbaasd van te kijken maar het is zo!

